

26A:11

Våningsyta har i sin helhet ansetts avgiftsgrundande vid uttag av engångsavgift trots att takhöjden delvis understigit 1,20 meter.

I.N. ägde en fastighet i Karlstads kommun. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning och är ansluten till denna.

Kommunen yrkade förpliktande för I.N. att till kommunen utge va-anläggningsavgift för tillkommande våningsyta i anledning av om- och tillbyggnad med 2 013 kronor jämte ränta.

I.N. bestred bifall till kommunens yrkanden.

Kommunen anförde. I.N. har den 16 maj 1988 beviljats byggnadslov för inredande av en tidigare oinredd vind och tillbyggnad av densamma. Anläggningsavgift har tidigare inte debiterats för vinden. Den tillkommande våningsytan är 80 m². I.N. har till kommunen inbetalt 363 kronor, varefter 2 013 kronor återstår att betala. Vid beräkning av den tillkommande våningsytan har varken i taxan eller i kommunens praxis några gränser beträffande takhöjden uppställts.

I.N. anförde att bostadsytan på en vindvåning bör beräknas efter svensk byggnorm, SBN 71:21, och att med byggnormen som grund bostadsytan på vindsvåningen blir 59 m².

Va-nämnden yttrade:

Kommunen får enligt sin va-taxa utta avgift för tillkommande våningsyta i ett fall som det förevarande. I taxan har inte uppställts någon begränsning avseende takhöjden vid beräkning av våningsyta. Avgörande är i stället att alla fastighetsägare behandlas lika och att sålunda våningsyta beräknas på samma sätt för alla. Inget i utredningen tyder på att I.N. skulle särbehandlas jämfört med andra fastighetsägare. Vad I.N. anført kan mot bakgrund av vad som anförts inte frita honom från betalningsskyldighet för hela den tillkommande våningsytan beräknad på det sätt kommunen angett. Kommunens yrkande skall således bifallas.

Va-nämnden förpliktade I.N. att till kommunen utge 2 013 kronor jämte ränta.

Beslut: 1989-05-25, BVa 35

Mål nr: Va 204/88

I.N. överklagade beslutet och yrkade att Vattenöverdomstolen skulle ogilla kommunens talan.

Kommunen bestred ändring.

Vattenöverdomstolen yttrade:

Enligt kommunens va-taxa beräknas anläggningsavgiften med beaktande av bl.a. våningsyta. Därvid medräknas vindsvåning i den utsträckning den är inredd eller enligt gällande bestämmelser kan inredas till varaktig bostad. Av handlingarna framgår att I.N. företagit sådan om- och tillbyggnad av vindsvåningen att skyldighet att erlägga tilläggsavgift enligt taxan uppkommit. Kommunens uppgift att vindsvåningens yta uppgår till 80 m² får stöd av ingivna kopior av byggnadslovshandlingar. I likhet med Va-nämnden anser Vattenöverdomstolen att tilläggsavgiften skall beräknas på hela ytan trots att takhöjden i en mindre del av vindsvåningen understiger 1,20 meter.

Vattenöverdomstolen fastställde Va-nämndens avgörande.

Dom: 1990-03-05, DTVa 4/90

Mål nr: TVa 727/89

I.N. klagade vidare men Högsta domstolen beviljade inte prövningstillstånd.